

Viharmadár (A Szabadság Gyermeke)

Ossian

Feltépett föld, lángoló ég
Kettétört fák, korbácsként vág most a szél
Sűrű a köd, kihalt a táj
Az eltévedt vándorra biztos, hogy pusztulás vár

Kidőlnek mind a sírkeresztek
Halottak lelke ma este nem nyugszik meg
Rejtőzik mind, aki csak él
Gyilkos és áldozat egyformán retteg és fél

Felhők felett a Viharmadár
Büszkén és szabadon száll
Villámok fényében mossa eső
A Szabadság Gyermeke ő

Így született, csak így élhet
Rácsok mögött meghal a lázadó lélek
A földön lent, száz ellenség
Figyelik Őt, irigylik, gyűlölik röptét

Felhők felett a Viharmadár
Büszkén és szabadon száll
Villámok fényében mossa eső
A Szabadság Gyermeke ő

Felhők felett a Viharmadár
Büszkén és szabadon száll
Villámok fényében mossa eső
A Szabadság Gyermeke ő